

EJDER ÇOCUK

Guido Sgardoli (1965, San Donà di Piave-Venedik) Veterinerlik Fakültesi'nden mezun oldu, hayvanlara duyduğu sevgiyi, sözcüklere ve onların oluşturdukları biçimlere olan tutkusuyla bütünleştirdi. Okumanın kendisine yetmediği zamanlarda da yazmaya koyuldu.

Çocuklar ve gençler için yazdığı kitaplar, yetişkinler tarafından da çok sevildi. Pek çok kitabı ve ödülü bulunan Sgardoli, 2009 yılında Andersen – En İyi Yazar Ödülü'nü aldı. *The Frozen Boy* adlı romanıyla 2011'in en iyi kitabı LiBeR Ödülü'nün sahibi oldu; İtalya Genç Nesil Kitapları Uluslararası Kurulu (IBBY) tarafından 2012 yılı Onur Listesi'ne ve yine aynı kitapla Uluslararası Çocuk ve Genç Edebiyatı Festivali (White Ravens) 2012'de en iyi yazar seçildi. *Due per uno* adlı romanı için 2012 Roma Kütüphaneler Ödülü (Cento Ödülü) verildi. Çocuk ve ilköğretim edebiyatında 2013 Uluslararası Genç Nesil Ödülü'nü aldı.

Filiz Özdem (Bakkalbaşı) (İstanbul, 19 Temmuz 1965) İtalyan Lisesi'nden mezun olduktan sonra İÜ Edebiyat Fakültesi Felsefe bölümünü bitirdi, aynı bölümde yüksek lisans programına devam etti. Çeşitli dergi ve gazetelerde şiirleri, yazıları, yorumlayıcı sanat metinleri ve çevirileri yayımlandı. Urfa, Balıkesir, Mersin, Mardin, Kars, İstanbul, Maraş, Denizli, Çanakkale, Kayseri, Amasya, Aydın üzerine şehir monografileri hazırladı. Pier Paolo Pasolini, Luigi Malerba, Italo Calvino, Gianni Rodari, Angela Nanetti, Lucia Tumiati, Edmondo de Amicis, Carlo Collodi ve başka İtalyan yazarların çeşitli kitaplarını çevirdi. Maltepe Sanat Galerisi Yayınları'ndan *Saydam ve Seyirci* (1999) adlı şiir kitabı yayımlandı. *Korku Benim Sahibim* (2007), *Düş Hırkası* (2009), *Yalan Sureleri* (2010), *Rüya Bekleyen Adam* (2013) (2015, Notre Dame de Sion Liseliler Edebiyat Ödülü), *Aşk Meçhule Yürür* (2015) adlı romanları ve çocuk edebiyatı alanındaki kitapları da YKY'den yayımlandı.

Enrico Macchiavello (Genova, 1974) İtalyan animatör, sanatçı, illüstratör.

Guido Sgardoli'nin

YKY'deki kitapları:

Böcekler İçin İlk Yardım Merkezi (2014)

Doğabilimci Profesörün Heyecanlı Yolculuğu (2015)

Dünyanın En Acayip Hayvanı (2016)

Aslan Asker Kaspar (2016)

Ejder Çocuk (2016)

Guido Sgardoli

EJDER ÇOCUK

Çeviren

Filiz zdem

Resimleyen

Enrico Macchiavello

YAPI KREDI YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4728
Dođan Kardeř - 750

Ejder Çocuk / Guido Sgardoli
Özgün adı: Dragon Boy
Resimleyen: Enrico Macchiavello
Çeviren: Filiz Özdem

Kitap editörü: Hazel Bilgen
Düzeltili: Ashlan Dinç

Grafik uygulama: İlknur Efe

Baskı: Altan Basım Ltd.
Yüzyıl Mah. Matbaacılar Sit. 222/A Bağcılar / İstanbul
Tel: (0 212) 629 03 74 Faks: (0 212) 629 03 76
info@altanbasim.com
Sertifika No: 11968

Çeviriye temel alınan baskı: Edizioni Piemme, Milano, 2015
1. baskı: İstanbul, Ekim 2016
ISBN 978-975-08-3756-2

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2016
Sertifika No: 12334
© 2015 Edizioni Piemme S.p.A,
Palazzo Mondadori-Via Mondadori, 1-20090 Segrate

Bütün yayının hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

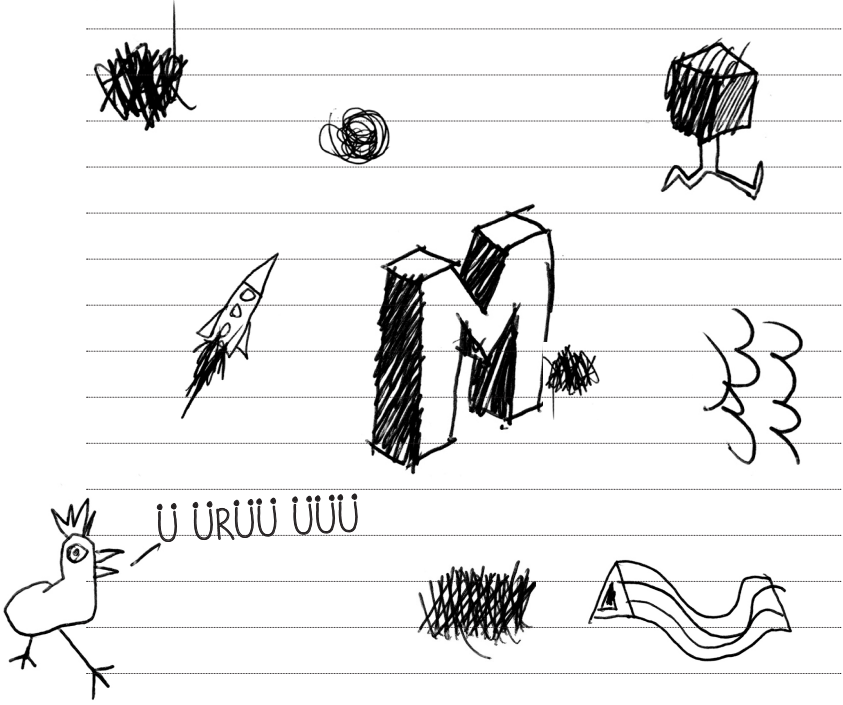
Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Kemeraltı Caddesi Karaköy Palas No: 4 Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.ykykultur.com.tr
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://alisveris.yapikredi.com.tr

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

EJDER ÇOCUK

Yayın Notu: Sayfa 56, 181, 190 ve 223'teki cümleler:
Harper Lee'nin, *Bülbülü Öldürmek* kitabından alınmıştır.

AKLIMA GELEN İLK ŞEY aklıma hiçbir şey gelmediği.

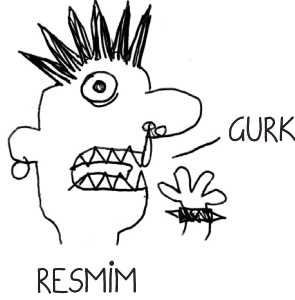
Aklıma gelen bir başka şey ise, günlük yazıyorsan, bazı işler karıştırdığında annen baban ya da polisler hemen GÜNLÜĞÜNÜ okurlar.

Domi'ye günlüğe ihtiyacım olmadığını söyledim. Ama günlüğü almıştı bile, bunun tamamen bana ait olduğunu, canım ne isterse onu yazacağımı ya da **EĞER** canım isterse yazacağımı, söyledi.

"Hatta, koy bir köşede dursun, tek bir kelime yazmasan da olur" dedi.

Ama kendime sormadan edemedim: Günlüğü alıp içi-
ne tek kelime yazmadan, bomboş sayfalarla öylece bir
köşede bırakacak olursan, günlüğün ne anlamı kalır
ki?

“Resim yaparsın” dedi.

Böylece polisler resmin r'sini yapamadığımı anlarlar (evdekiler bunu zaten bilir ama resim yaptığımda moralim bozulmasın diye “Çok güzel!” derler).

Aklıma, okula gittiğimde olanları yazabileceğim geldi, ne de olsa günümün yarısı okulda geçiyor. İşte ÖNEMLİ NOKTALAR:

1) Beni okula babamın şoförü Goffredo götürüyor. Goffredo'nun siperlikli şoför şapkası, beyaz şoför eldivenleri ve tam bir şoför suratu var.

2) Otomobilin içeriyi göstermeyen koyu renk camları var, içinde benim olduğumu kimse anlamıyor.

3) Okulun girişinde indiğimde, her zaman birkaç arkadaşım beni bekliyor olur. Birbirimize “çak” yaparız, merdivenlerden çıkarken gülmekten koptuğumuz şeyler anlatırız.

4) Sınıfa girerken, sevimli bazı kızların bana fırlattığı bakışları yakalarım. Sevimli kızları kendi hallerinde bırakmak gerekir, hiç onlarla ilgilenmiyormuş gibi görünmen lazım, onları hiç fark etmemişsin gibi yanlarından geçtikten sonra, belli belirsiz bir gülümsemeyle, kısacık bir bakış

atarsın, böylece onları görmüş olduğunu belli edersin. Şu anda hiçbirini seçmiş değilim, çünkü birini seçmezsem, HEPSİ benim için birer seçenek olur.

5) Her okulda olduğu gibi, benim okulumda da serseri tipler var. Müdür ve öğretmenler bu konuda kafamızı şişirdiler. Bu yine de bir işe yaramadı. Çünkü dünya oldu olalı serseriler serserilik yapmaktan vazgeçmez. Ama bana sökmmez. Bir keresinde ikisine birden haddini bildirdim. Ezik, zavallı, kendini korumaktan âciz bir çocuğu sıkıştırıyorlardı. Biri Dev'di. Lakabı buydu çünkü gerçekten çok iriyarıydı. Bıyıkları terlemeye başlamıştı bile. Altı yedi kere sınıfta kalmıştı. Dev ne zaman birine gözlerini dikecek olsa, karşısındaki kendini parça parça edilecekmiş gibi hissederdi. Ancak, ona güzelce dersini verdiğimden beri, açığımdan alması gerektiğini gayet iyi anladı. Artık, beni gördüğü zaman yolunu değiştiriyor, görmezden geliyor. Birisi benim arkadaşımrsa, serserilerden korkmasına gerek yoktur.

6) Öğrenci olarak ortalamanın üstünde sayılırım, ders çalışmayı severim ve iyi notlar alırım. Her türlü spora meraklıyım, o nedenle beden eğitimi dersinde herkesi silkelerim. Madalya bile aldım. Gerçekten söylüyorum, benden başka kimsenin madalyası yok. Dev'e haddini bildirdikten sonra, okulda çok popüler olmamın bir nedeni daha var. Bir keresinde okulun kalorifer kazanı tutuştu ya da buna benzer bir şey, her yer duman altında kaldı. Alarm deli gibi çalıyordu ve bütün öğretmenler bir ağızdan haykırıyordu:

SAKİN OLUN! SAKİN OLUN!

Bir de öğretmenlerin halini görecektiniz! Akıllarını oynatmış gibiydiler. Hemen olaya el koydum. Öğretmenimiz de dahil olmak üzere bütün sınıfı dumanların içinden geçirerek çıkışa doğru götürdüm.

Sonra geri dönüp içeride kalanları kurtardım. Yangın söndürüldükten sonra itfaiye erlerinin şefi elimi sıkmaya geldi. Müdür de, okul adına bana teşekkür plaketi verdi. Hatta gazetelere çıktım.

7) Benim adım MAKS Stangelli.

ANCAAAK!!!

DOĞRUSU BÖYLE DEĞİL. En iyisi itiraf etmek. Ola ki bir gün polisler bu günlüğü okuyacak olursa, palavracının teki olduğumu düşünmelerini istemem.

Onun için yeni baştan başlayalım:

1) Babamın şoförü falan yok, öyle süper bir otomobili de... Külüstür bir otomobili var, çalışmaya başladığında egzoz borusundan öyle bir duman çıkıyor ki gece oldu sanırsınız. Babam bir bisikletliyi geçip hızlandığında onu dumana boğunca, "Çocuğu sinek gibi boğdun!" der annem.

2) Okula, bizim evin yakınından geçen 12 numaralı otobüsle giderim. Okulun önünde beni bırakır.

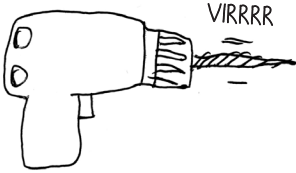
3) Pek arkadaşım yoktur. İlkokula giderken birkaç arkadaşım vardı ama şimdi ortaokula geçtiğim için bütün arkadaşlarım yeni. Küçük Maryo dışında. Neredeyse iki yüz kilo oldu ama ben ona hâlâ Küçük Maryo diyorum. Küçük Maryo'yu ilkokuldan beri tanıyorum ama hiçbir zaman arkadaş olmadık.

4) Serserilere ve kızlara gelince... Yerlerini değiştirmek gerekir. Serseriler için görünmez olmak, kızlarınsa ilgisini çekmek isterdim. Oysa kızların beni pek gördüğü yok, serseriler köpek pisliğinin üstüne üşüşen sinekler gibi hemen beni fark ediyorlar. Henüz bir kızı öpmedim. Ancak, elbette o günler de gelecek.

Serserilere gelince... Dev'i gördüğüm zaman kendimi küçücük hissediyorum. Bazen bana iki laf etmesi yetiyor. Diğer zamanlar, MATKAP gibi parmağıyla beni tehdit ediyor. Dev'e ve diğerlerine, sekizinci sınıftaki Alberti ve De Vitis'e beslenmemi veriyorum. Bazen de, eğer isterlerse, beni rahat bırakmaları için bozuk para veriyorum.

Elimden ne gelir? Canımı yakmalarına dayanamıyorum.

5) Matematik, tarih, coğrafya ve resim derslerinde oldukça KÖTÜ durumdayım. Motor dersinde daha da beterim.

Gözlük taktığım ve doğuştan bacaklarımla ilgili bir sorunum olduğu için, etkinliklerin çoğunda Akkardi Öğretmen beni hep idare etmiş-

tir. Diyelim, voleybol gibi bir oyun oynanacağı zaman, takım kaptanlarının son seçeceği kişi olurum, çünkü kimse beni takımda istemez. “Yooo, o olmaz, hep yeniliyoruz sonra!” gibi yorumlar yükselir.

6) Yapabildiğim tek spor yüzmedir, bu da spor falan sayılmaz, olsa olsa bir BAŞ BELASI.

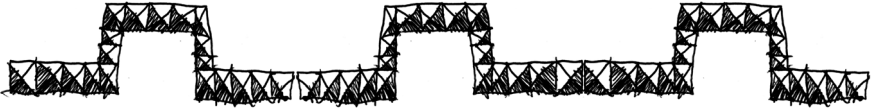
7) Hayatımda bir kez yangın gördüm, o da geçen sene kilisede mumları yakarken kazara saçlarımı tutuşturduğumda. Rahip kafamı vaftiz teknesinin suyuna soktu. Tabii ki bu olay hiçbir gazetede haber olmadı.

8) Tek gerçek, adımın Maks Stangelli olduğu.

GÜNLÜĞE NE YAZILIR?

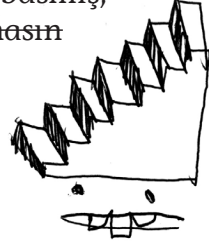
Günlüğe, günlük sahibinin başından geçenler yazılır. Bu örnekte, günlük sahibi BEN oluyorum.

Başımдан çok şey geçiyor, haliyle hangisini yazacağımı bilemiyorum.

Şundan başlayayım: Bugün öğleden sonra annemle diş doktoruna gideceğiz. Umarım canımı yakmaz. Annem değil, diş doktoru.

Randevumuz **16.30**'da. Beklerken okumak için yanına bir çizgi roman alacağım. Muayenehanede beklerken okumak için oraya bırakılan dergiler çok kötü ve sıkıcı. Aşlında bir kere bu dergilerden birinde çıplak bir kadın fotoğrafı görmüştüm. Bir ateş basmış, yüzüm kıpkırmızı olmuştu. Annem anlamasın diye onun fularının altına saklanıp duvara doğru dönmüştüm.

Günlüğe her şeyi yazmamaya karar verdim.
GÜNLÜĞE, özellikle aklından geçenler yazılır. Hatta, kimsenin bilmesini istemediklerin. Evdekilerin bile.
Günlükler

ÇOK ÇOK GİZLİ

bir yerde saklanmalı.